

на ставляе внесенія: а) Выс. соймъ зволить приняти справоизданіе до вѣдомости, б) Выс. соймъ зволить ухвалити внесенія предложеній въ сѣмъ спрапоизданію.

Въ спрапоизданіи ad 3) комисія конкурснія предкладаючи проектъ конкурентнаго закона церковнаго вносить:

I) Ухвалити сей проектъ,

II) Завѣзвати правительство, щобы:

1) въ мысль существующихъ приписовъ перевело якъ найскорѣше роздѣлъ майна вѣдомства церковнаго дѣль майна бенефиційного;

2) щобы постаралося въ отповѣдной дозрѣ о управильненіе майна вѣдомства церковнаго.

Кромѣ сего раздѣлавъ маршалокъ спрапоизданіе выдѣлу краевого о замкненію рахункѣвъ фондовъ краевыхъ за рѣкѣ 1882. До спрапоизданія сего долучено: 1) Замкненіе фондовъ обнітыхъ бюджетомъ; 2) Замкненіе фондовъ не обнітыхъ бюджетомъ; 3) Замкненіе фонду пропинаційного; 4) Сумарыче уложеніе обіороту brutto и стану маєткового всѣхъ фондовъ краевыхъ; 5) Замкненіе рахункѣвъ и спрапоизданіе рады завѣдуючою фондомъ гр. Скарбка.

Руска школа вправъ у Львовѣ.

(Билинс за 7 лютѣ)

(Дальше.)

Въ попереднѣмъ числѣ мы вже показали деякія хибы п. Будзыновскаго съ регулями-номъ для учительскихъ семинарій въ рукахъ такъ объективно, що навѣть дуже строгій заступникъ ц. к. прокураторіи державной не до бачивъ нѣчого пѣдбурюючого въ нашій переблленіи статіи и пропустивъ єи въ свѣтъ божій, головно-жъ до вѣдомости тыхъ мѣро-дайныхъ сферъ, котрѣ мають властъ, можуть и чай скотять заопѣкуватись рускою школою вправъ у Львовѣ и усунути въ неї цѣле лихо. Въ нынѣшнѣмъ числѣ мы съ рѣвнѣмъ спокоемъ и объективностю покажемо дальшія хибы п. Будзыновскаго.

Вже въ представленааго въ попереднѣмъ числѣ поступованія его можна заключити, що дѣти єго класы не можуть нѣчого умѣти. Оно такъ і есть, тымъ бѣльше, що і въ класѣ п. Будз-скій не завдає себѣ працѣ. Коли въ роцѣ 1878/9 учишъ въ I. класѣ хлопцѣвъ, дѣти по склоненію класы не писали ще пе-ромъ, а читати такожъ не умѣли, ба навѣть не знали буквъ; подобно було и въ II. и III. класахъ, котрѣ въ рокахъ 1879/80 и 1880/1 провадивъ. Дѣти не писали задачъ. Коли вже вближався часъ визитації инспектора, передъ котримъ треба було доконче викаватись задачами письменными, тогды доперва п. Будзыновскій на стримголовъ забирається до писання задачъ: диктувавъ, визначувавъ уступы до писання, і такъ дѣти лиши писали черезъ колька або кольканайцѧть дѣвчать, а що робота не могла такъ скоро поступати, а треба було викаватись передъ инспекторомъ приписанымъ числомъ задачъ, то п. Будз-скій казавъ дѣ-тамъ першу задачу занумерувати числомъ 14, а се мало значити, що на зошитѣ попереднѣмъ написано вже задача 13. Въ класѣ V+VI учишъ п. Будзыновскій въ роцѣ 1882/83 заразѣть вересня рахункѣвъ, а першу задачу въ того предмету давъ доперва 25 падолиста, коли прійшовъ инспекторъ на визитацію. На испытѣ минувшого року можна було такожъ на-гладно переконатись, якъ працює п. Будзыновскій въ своїй класѣ. На науку языка нѣ-мецкого визначивъ для влученої класы III+IV (въ р. 1882/83) сразу лиши 3, познѣйше 4, а десь ажъ за три мѣсяцѣ доперва 5 годинъ на тиждень. Языкъ руского въ разпорядженіи п. Будз-скогого учила п. Языкъ въ той класѣ лиши 5 годинъ. На оба ті языки приписує планъ науковий по 6 годинъ на тиждень. Такъ отже урвавъ п. Будз-скій 3, познѣйше 2, а потому 1 годину на тиждень для предмета визажнѣйшихъ, хотій — о чѣмъ зна-емо — только така заходила до того потреба, що п. Будз-скій самъ учити не хотѣвъ, а без-платнѣ практиканки, котрими п. Будз-скій выручувався, бѣльше годинъ науковихъ въ той класѣ обнати не могли.

Перейдѣмъ теперъ до методы виховування, якои держится п. Будзыновскій. Тутъ можемо сказать, що онъ, якъ учить, такъ само и виховувати. Головна хиба єго, що дѣти трактуете неприлачными словами якъ н. пр.: "батиу", "макабундо", "злодѣю", и т. п., а до того — сказавши остережно передъ ц. к. прокураторію — надто "мацае" ихъ тростиною, кулакомъ, палицею або таки грубенькимъ по-

лѣнцемъ. П. Будзыновскій заступавъ разъ лиши пѣвъ годину учителя п. Врециону — і за такъ короткій часъ колькохъ хлопцѣвъ побивъ, а одному сказавъ публичовану вже въ "Дѣлѣ" ганьбу: "Що Русинъ — то злодѣй; що поступится — то украде". Чи то педагогично?! Дни 20 жовтня 1882 р. заступавъ п. Будз-скій въ II-го мѣшанди класѣ черезъ одну годину учителя п. Зарицкого — і за одну годину перебивъ 15 дѣвчать і 14 хлопцѣвъ; одного одѣтого въ подергѣ дѣраві штаны хлопця перебивъ на колѣнѣ, а однѣ дѣвчинѣ въ присутності цѣлої класи поважився сказати: "Ты л.-ко, тобѣ пр...ты замѣти, а не до школы ходити!" Се було подношене п. Устяновичемъ на II-го рускій рускій вѣчу и беззаборонно напечатане въ "Дѣлѣ". П. Будзыновскій доси не спростувавъ того заміду, бо правда. Такожъ по коритаряхъ неравъ уганся п. Будз-скій съ тростиною за дѣтими і бѣхъ ихъ, — се такожъ уважаємо за єго хибу. Розумѣєса, що оттакъ не диво, коли п. Будзыновскій — якъ самъ часто жалується — не знаходити поваги у молодежі, коли въ-шовий ученики въ рускої школы вправъ єго не ушанують а пакости на улиці творять, — коли тымчасомъ другихъ учителївъ рускої школы вправъ дуже сердечно и почестно ви-тають...

Не хочемо наводити тутъ бѣльше подробностей, а скажемо лиши на законченіе сего уступу, що не только мы, але і краївый инспекторъ школъній ще нѣcoli не бувъ за-доволеній въ п. Будзыновскому за єго науку і провадженіе дѣтей, — коли противно, дру-гихъ учителївъ тої самої школы хваливъ і хвалити за вадрцеву науку і педагогичне веденіе дѣтей. За надто характеристично малюють п. Будзыновскаго, якъ учителя, слова краївого инспектора, п. Мандубура, высказани по визитації въ роцѣ 1881, щобъ мы не навели ихъ на сѣмъ мѣсці. П. инспекторъ такъ вы-разився о III класѣ хлопцѣвъ, котру тогды провадивъ п. Будзыновскій: "Ta klasa przedstawiла mi si鑒 bardzo źle. Zanotowałem sobie o niej: „dzic, bezwystydne twarze, młodzież rozbukana; uczniowie nie nie umieją, — podezas gdy pan Budzynowski z jednym uczeńiem przerabia, nikt z reszty uczniów nie uważa; swywola, biją się i nawet nie uważaają na to, że ja byłem w klasie." Тѣ самій черезъ три роки п. Будзыновскій такъ веденій дѣти обнавъ на роцѣ школъній 1882 учитель п. Врециона і за пѣв в роцѣ совѣтної і ретельної працѣ дозпровадивъ до того, що о тыхъ самихъ дѣтяхъ вы-сказався той самъ краївый инспекторъ дуже похвально, і то въ кожного взгляду. Що класы IV дѣвчать, котру въ роцѣ шк. 1881/2 провадивъ п. Будз-скій бувъ краївый инспекторъ до того степеня незадоволеній, що на єго спрапоизданіе о той школѣ країваго ц. к. рада шк. завѣзвала письменно тутешну дирекцію учи-тельской семинаріи мужескою, щобы на провадженіе учениць класы IV якъ що до науки такъ і захована звертала бачнѣйшу і осо-блivшу увагу. О класѣ V+IV, въ котрой сего року учишъ п. Будз-скій языка руского і нѣ-мецкого, сказавъ той же инспекторъ, що класа та єсть дуже слаба, особливо въ языцѣ нѣ-мецкѣмъ, а властиво нѣчого въ того пред-мету не умѣє і кававъ съ натискомъ п. Будзыновскому, щобы припильнувавъ класу тую въ занедбаномъ предметѣ. Якъ-бы на докбрь себѣ самому — звінявся п. Будз-скій передъ инспекторомъ тымъ, що має въ свой класѣ всіго лиши 8 дѣвчать! — а замѣсть услухати єго перестороги, полишивъ — якъ мы више запримѣтили — свою класу зовсѣмъ по визитації инспекторской. Въ минувшомъ школъній роцѣ — якъ на початку вже згадано — такъ хорошо учишъ п. Будзыновскій въ влучней класѣ III+IV, що на 22 ученицѣ III класы лиши 3 поступили до вищої класи.

(Дальше буде.)

Вандровка рускої МОЛОДѢЖІ.

(IV-а кореспонденція "Дѣла".)

Делятина 12 л. серпня 1884.

Друга часть вандровки нашої молодежі въ Коломыї ажъ до буковинської границѣ, що при меншомъ числѣ участниковъ, може такъ само якъ і перша похвалитись ширимъ і сердечнимъ принятьемъ, якого дбана въ сторони всѣхъ околичнихъ Русинівъ. Вандровники вырушили д 8 серпня підводами въ Коломыї до Делятина. Окрімъ меншого числа тихъ, що брали участь і въ першої часті вандровки, участники сеї другої ван-

дрівки переважно — свѣжі силы якъ дѣрь Кость Левицкій, уч. гимн. Бѣлецкій, чотири богослови и колька товаришівъ "Сѣчи". Кромѣ того вибралися туди і дѣв' рускі туристи: панна Евгенія Танчаковска съ другою паночкою, въ товариствѣ братівъ Стефана і Осипа Танчаковскіхъ. Одна частини вандровниківъ почувала въ Ланчинѣ въ раднѣмъ домѣ, друга въ Ланчинѣ у о. Буковинського, котрый прививъ іхъ дуже гостинно, а третя частини до-хадила до Делятина. Дни 9 въ суботу вѣбравася вся громада въ Делятина і приняла за-просини Веч. о. Витошинського, мѣщевого пароха, щобы посетити въ єго домѣ. Туристы мали случай познакомитись съ дочкиами о. Витошинського, особливо съ панною Евфросиною, тою самою, що такъ гарно пописалася декламацію Шевченковою "Невольника" на коломышкѣмъ вечерку. Мимоходомъ спомні, що спрапоиздавець вечерка коломышкѣмъ кривду зробивъ паннѣ Витошинській, поминувши єї им'я; декламація єї була дѣйстивно отдана і ви-голосана дуже гарно і заслугує на особинну похвалу.

Мѣжъ тымъ, коли родина Танчаковскіхъ свою подвodoю вибралися до Микуличина, прочий по снѣданю у о. Витошинського вибралисѧ вразъ съ гостиннимъ господаремъ і єго правдливими дочкиами на прогульку на тамошній гору по-при рѣцѣ Любажинѣ, щобъ оглянути околицѣ спрапоиздавець свою країсою. По колькагодинній прогульцѣ вибралисѧ назадъ на обѣдь. О. Витошинський пріймавъ вандровниківъ съ великою щиростею і сердечностею, — то-жъ при чацѣ ішли тоасты за тоастами, а въ конці просивъ о. Витошинській турбистовъ, щобъ кождый відомий відомий іменемъ, а судами россійскими — Конвенцію таку ви-ключила Австрія вже давнійшию ст. Німецкою італією що до округовою судовыми ви-домостями, — Петербургскою урядовою газетою "Голосомъ земель галицкими і россійскими судами", — вибралисѧ вновь до Микуличина, що понеділокъ д. 11 вирушити черезъ Чортобога, решта вандровниківъ ви-забавлялисѧ въ гостиницѣ "Чортобог" въ гостиницѣ "Делятина", де до понеділка раз-вигоднилисѧ въ гостиницѣ "Вітошинського".

ПЕРЕГЛДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зношена межи галицкими і россійскими судами). Петербургскою урядовою газетою "Голосомъ земель галицкими і россійскими судами заповѣдано въ працѣ конвенцію ви-правъ безпосередньою зношеною галицкими судами россійскими — Конвенцію таку ви-ключила Австрія вже давнійшию ст. Німецкою італією що до округовою судовыми ви-домостями, — Петербургскою, договоръ же съ Россією було пако наконечно приняло єго обѣ стороны якъ обов'яз-уючій. Значенія политичного не має сеї факти самъ собою нѣкого, хочь безперечно ви-поступъ на полі судовництва, котре дотеперъ навѣть въ дуже важнѣхъ пекучихъ справахъ му-злагоджувати свою агенди въ дорії ін-шуматичномъ кореспонденції. Договоръ съ Россією ви-домостями однакожъ лиши на частину австрійскою судами галицкими а судами въ бувшомъ польскомъ ко-ролевствѣ і зъ єї причини має для настъ прав-тичне значеніе.

(Згромадженіе дробівъ промисловцівъ въ Крамеріжу). Передъ колькома дніми ви-бухнуло Крамеріжу згромадженіе дробівъ промисловцівъ а позаякъ они ви-ступили самостійно і зазначили ясно своє становище супроти земі промислового, то ухвалами і бесідами сего ви-чів'я займається цѣла австрійска праця. — Ви-мало характеръ антицентралистичний і анти-митокій. — Нѣмцѣ-ліберали соуджували і пра-тикували новий промисловий законъ именно за-ради того, що би ви-проваджувавъ доказъ способності. На ви-чів'я промисловцівъ ви-ступивъ отже въ об-ронії сеї постанови закону столляр Бартъ, доказуючи, що добрий реїбонікъ не бояється кон-ференції свого товариша, но не може лиши ви-купувати єї неспособнимъ і беззхарактернимъ індивидуами, що противостоять єго працілицамъ. — Після него забравъ голось механікъ Шнайдеръ і критикувавъ поступованіе властей правителівъніхъ, котрії самі пер-шкаджають твореню новихъ товариствъ промисловихъ. — Бе-сѣдникъ, що ополя ви-ступивъ із-трону — звѣстный дръ Патай, ви-ступивъ дуже зазявати проти сполученій лѣвиць, зайдущихъ, що єї одної сторони ви-слугуєсѧ капіталомъ, зъ другої-жъ сторони єсть сторонніцтвомъ ри-бнату. — Патай закончиває свою бесіду забів-ніємъ до згромадженихъ, що при слідуючихъ виборахъ до ради державної угрювалися під-прапоромъ сторонніцтва, що прямус до економічнихъ реформъ, і збрвавъ съ лѣвицю і з-дами.

(Справа аграрна въ Боснії і Герцеговині.) Въ томъ дѣлѣ помѣстила недавно видавна "Прессе" статю, въ котрой старається розяснити аграрне, котре будучи головною пра-тикою зовотанія въ р. 1875 представляло на-важнію справою, на котру тендерна ад-містрація повинна звернути свою увагу. Поміжъ колькома турецкими християнами майже нѣколи ви-купувати і бути властідемъ землї, із-гори вже бувъ засуджений остатокъ ви-чів'я, съ-тимъ, с. е. арендаторомъ землї бѣгъ магометан. Що треба було сеї отношеньє усунути, а що меншо-радикально зреформувати, що отчуждили і першої хвилї нові ад-министраторы Боснії і Герцеговини, правителівъ не могло однакожъ принятись бѣ разу за рѣшеньє єї справи, що ви-ношенія власності дуже запутані, такъ що одного куска землї робило собѣ претенсію кількохъ людей, а цоки не були розясненії тѣ от-чиненія, не можна було взятись за ви-купуваніє індемізації, бо не знати, що кому належить. На разъ отже обмежилося правительство до тогъ, що інтервеніювало при злагодженні многихъ процесій аграрнихъ, що тягнулися давнійши-ми роками і були причиною кровавихъ борьб. Правителівъ нѣколи ви-рохочимъ не думало о реформѣ аграрнихъ земель і Герцеговині а се, що въ той оправданий земельній зори зробила дотеперъ въ дорії законодавчій реїбонії зредукується до знесення закону, що кмети-ї ви-купувати землї. Кмети-ї дуже радо ви-стають зъ єго права, та лиши бѣда, що не ви-ють грошей на купно землї. Въ томъ отчиненії добри уолути робить ім'я письмо Unionbank, ри-ючи 6% ви-пожички. До оправи регуляції ви-чів'я аграрнихъ дуже

ЗАГРАНИЦЯ.

Гр. Кальюкі въ Варзинѣ. Коли вже зъездъ монархівъ въ Ішль не мало занепокоївъ умъ людей, одѣдичъ за ходомъ середньо-европейскихъ державъ и коли майже цѣла европеїска журналистика не мало наломила себѣ головы отъ большу пѣкавої розбудивъ зъездъ мужжъ, стоячихъ на самотѣ передъ управы обоихъ субдѣнныхъ державъ. Зъездъ гр. Кальюкіа отъ кн. Бисмаркомъ стався конечнимъ наслѣдкомъ зъезду обоихъ монархівъ и есть тымъ важнейшимъ, позаякъ іакъ се добре кождому зъесто, майже лишилъ възможнія рука желѣзного кнзя управляє цѣлою Европою и помѣтас поодинокими державами и еї управителями побоя своеї потребы. Яку цѣль маєтъ зъездъ въ Варзинѣ и юто тамъ будуть радили оба высоки дистойники, се трудно отгадати, се лишилъ певна рѣчъ, юто не будуть они тамъ размовы о погодѣ, іакъ се съ наимѣшкомъ замѣчає „Nordd. Allg. Ztg.“. На сколько можна змѣбркать, потребна Австрія кн. Бисмаркови въ двохъ напрямкахъ его загальнѣ-нѣмецкої политики: разъ юто справѣ его политики заграничной, а потому такожъ и для внутрїшнаго устрою и ладу са-мой нѣмецкої державы. Въ сихъ отже двохъ направленияхъ розходятся вѣдъ здогады, якъ отрѣчено въ рѣжныхъ газетахъ въ журналахъ. Однѣ какутъ, юто причинно сего зъезду есть ситуація на балканскомъ побѣстровѣ, а други доказујуть знову, юто потреба его сталиса напруженій отношеніи Нѣмеччини до Англіи. Си послѣдна прачина на мала-бы юто больше имовѣрности за собою, по-запекъ лондонська конференція выкликала дѣйстно левне напруженіе мѣжъ лондонськимъ а берлинскимъ кабінетами, а въ справѣ колонії въ Африцѣ интересы Нѣмеччини и Англіи стикаются безпосредно съ собою, юто на балканскомъ побѣстровѣ не видимо. Заживши однажды ставище, якъ Австрія яко приморска держава въ Европѣ занимає, трудно и сего допустити. Скорѣе можна догадувати, юто причинно сего зъезду суть внутрїшній отношенія обоихъ державъ и юто си отношенія будуть може такожъ порушеніи и отношенія Австріи до Россіи, котрій мимо давнѣшне юто заключеного союза все таки не могутъ отстать правдиво субдѣнскими, сердечными. Сю догадку ставить такожъ и „Vossische Ztg.“ въ своїмъ вступномъ артикулѣ и даже, юто важнію частю нарадъ обоихъ достойниковъ буде такожъ и внутрїшніе положенія политичнѣ въ Австріи, зъ котрого такъ Нѣмеччина іакъ и Россія не конче вдоволеній. За надто велика самостойність Поляківъ въ Галичинѣ и въ лінії Чехії на дѣла австрійской монархіи юто давнѣ вже не сподобались такъ въ Берлінѣ іакъ и Петербурзѣ и мали бы теперь залогитись въ Варзинѣ отповѣдно до бажанія обоихъ могучихъ сусѣдовъ Австріи. Понимаемо, юто за надто велика самостойність Поляківъ въ Галичинѣ есть не конче выѣдно такъ для Нѣмеччини іакъ и Россіи; не разумѣмо однажды чимъ провинилися Чехи супротивъ Нѣмеччини, а тымъ больше юто супротивъ славянофильской Россіи, котра юто недавно такъ ихъ голубила, юто вѣнчаній отдавали на погибель конституційно-деспотичнѣхъ забаганкахъ кн. Бисмарка. Мамо однажды надто, юто передовий люд въ Австріи видѣть се добре, юто Австрія може лишь на підстать безстороннаго либерализму устояться могучою и не дадутся втянуты въ пруско-rossijskу сѣть деспотизму, котра скорѣе чимъ розлѣтиться якъ павутина. — Ишою знову догадко есть юто межъ Нѣмеччиною и Австрію розходится о порозумѣніи юто до спольного дѣлана и обороны супротивъ махинаций анархистичнѣхъ и о заведеніи подобныхъ отношеніи якъ межъ Нѣмеччиною и Россіею. Може бути, юто наслѣдкомъ такого же попереднѣшнаго порозумѣнія есть угоды Австріи съ Россіею, після котрои власти судовъ и прокураторій округа варшавскаго могутъ просто порозумѣвати съ округами судовыми въ Краковѣ Львовѣ. Може такожъ бути, юто наслѣдкомъ сего зъезду буде зъездъ трехъ цѣсарей, о котрѣмъ вже юто дошого часу ходятъ вѣсти въ юто упорно удержуются. Недалека будучность розяснити намъ сю справу.

Россія. Въ справѣ открытої въ Варшавѣ зговору доноситъ „Jourp. de Petersbg.“, юто дѣйстно розпочалося слѣдство противъ тайного комитету революційного и юто арестовано вже 32 обобѣ, межъ симъ 3 православныхъ, 21 католиковъ и 7 жіодѣвъ. При ревизіи въ домахъ не знайдено однажды якъ бомбъ, аѣдъ динамиту, лишь рѣжній письма, вказуючія на широко розгужене тайне товариство, много брошуръ, прокламаций и т. д. словомъ, найзвѣчайший матеріалъ революційный. „Моск. Вѣдом.“ доносять, юто слѣдство въ цѣла сконстатовано школы зро-бленої повененіи, выказало, юто она выносить юто найменше 4½ мил. рубльвъ. Сума, призначена правительствомъ на запомогу, буде такъ роздѣлена, юто кождый членъ потерпѣвшей родини получитъ юто найменше 2 руб. и 50 копѣкъ. — До Петербурга приѣхавъ зять перского шаха и привезъ наслѣдниковъ престола портретъ шаха, болго въсаджуваний діамантами. — Россійскіи газеты все юто не перестаютъ дивувати, для россійскїи власти проганяютъ възможніи лишь підданыхъ и то такихъ, которыхъ іакъ не можна посудити о якисъ рухъ революційнѣи або анархистичнѣи. „Русскій Кур.“ доносятъ и. пр., юто зъ Королевца проганяютъ не толькъ людей старшихъ, але и дѣтей, юто ледве юто почали ходити до школы. Прускіи власти, какъ та-жъ сама газета, поступаютъ себѣ такъ остро въ ють взглѣдѣ, юто проганяютъ наивѣтъ и

своихъ підданыхъ, Нѣмцѣвъ, наколи они родилисъ лишь въ Россіи.

Нѣмеччина. Справа выборовъ въ Нѣмеччинѣ зачинае чимъ разъ силнѣшее выступати. Найбóльшъ дѣяльність розвинула були доси либералы и соціал-демократы. Вольнодумій розбѣгнути свою дѣяльність, якъ здається, дочеря на другой тѣщенъ и поставляє своихъ кандидатовъ. „Nation. Ztg.“ обговорює статію „Fremdenblatt“ о тѣснѣйшій звязи нѣмецко австрійского союза и каже, юто не знає, якъ собѣ тую тѣснѣйшу звязь подумати, юто економичне зближеніе обоихъ державъ выкликало бы ту и тамъ велике невдоволеніе аграрійвъ и прихильниківъ ціла охоронного, а новый политичній устрѣй, може черезъ „пітабуліацію“ союза въ законахъ конопитуційныхъ, есть даже непевный. На се нѣякъ не згодиласъ-бы Угорщина, котра завѣгды есть большо прихильною Франції якъ Нѣмеччинѣ. — На нарадѣ въ Варзинѣ буде, здається, порушна такожъ и справа египетска. Нѣмецкій генеральний консуль для Египту, Деренталь, пріѣхавъ до Варзинѣ и позостане тутъ такъ довго, доки не выѣде гр. Кальюкі.

Франція. Конгресъ въ Версалю вже за-кончиває. Девате и послѣдне засѣданье закончилося великою сваркою епископа Френеля зъ Англіи и протестантскаго пастора Пресанса надто внесеніемъ въ справѣ знесена публичного богослуженія подчасъ открыванія и закрыванія парламенту. На послѣдокт приняты конгресъ и се внесены большою 521 голосомъ противъ 180. Вечеромъ 13 с. м. голосовано карткимъ нацъ цѣльмъ проектомъ ревізіи, а о 7 год. предѣдатель конгресъ объявивъ торжественно результатъ скрутинюмъ. Зъ 681 голосуемыхъ отдало 509 голосовъ за а 172 противъ ревізіи законовъ, по чомъ замѣнено конгресъ середъ окликівъ: Най жіе република! — Въ справѣ угоды съ Хинами доносять до „Times“, юто межъ Францією и Хинами пріѣшло вже до отвертъ вражды и юто хинське правительство отмовило всяко отшкодованія, а Франція знову не принадає посереднictву Англії, Нѣмеччини и Америки. Не менше прикре мас буде такожъ після сихъ вѣдомостей положеніе Франціи въ Аналѣ и Тонкінѣ. Неприхильній Франціи мандарини въ Аналѣ мали строига короля, а въ цѣломъ краю выбухла ворохобна. Въ Тонкінѣ знову появился „чорній хоругвь“ а значне число хинського войска вырушило въ походъ на полуоднѣ. Француска залога, юто вырушила буда до Данѣ Сонъ, зостала въ дорозѣ побита, а мѣжъ прочимъ францускимъ войскомъ зачанувала жовта пропаоница и други хоробы. Наколи-бы отже сї вѣсти були правдиві, настушила-бы для Франціи въ Тонкінѣ друга фаза, котра бодай чи не бѣше потребувала бы жертвъ въ грошехъ и крови якъ перша. Тымъ часомъ 13 с. м. ухвалла палата новий була-жетъ для Тонкіну, хочь правда, юто середъ горячихъ дебатъ. Здається отже, юто Францію дожидає нова вѣна въ Тонкінѣ може юто лютѣйши якъ попередна. Зъ Мадагаскару доносить адмираль Міотъ, юто тамъ все спокойно и юто не правда, будто-бы Говасы забрали Тататаву.

НОВИНКИ.

— Позавтру, въ четвергъ, поїйтоге вѣче въ Долинѣ. Пригадуємо се вѣмъ землякамъ долинскому и сусѣднихъ поїйтовъ и кличемо до нихъ: На вѣче! на вѣче! Редакція наша высылає до Долини специального кореспондента, котрій дбати буде юто найновѣшне справоуданье зъ того першого вѣча поїйтового.

— Торжество уродинъ цѣсарничихъ обходжено у Львовѣ, якъ юто року, дуже свѣтло. Въ неділю юто 9 годинѣ вѣчоромъ вѣс кашель войсковїй розбѣглися зъ передъ головного одваху по рѣжныхъ улицахъ мѣста, граючи веселїй арія, а вчера рано о 5 годинѣ вѣстрѣль зъ пушокъ на цитадели и кашель войсковїй приграваючи по улицахъ мѣста пригадали жителямъ Львова торжество уродинъ цѣсарничихъ. О год. 9 рано отбулися богослуженія въ церквяхъ и костелахъ, а на поляхъ яновицкихъ буда отправлена полна служба Божа для войсковїй залоги. Въ церквѣ Успенськїй отправивъ службу Б. Преосв. епископъ Сильвестръ въ со-служенію крълошантъ. На службѣ бачили мы маршалка краевого дра Зыблевскаго и многихъ урядниковъ цѣсарничихъ и автономичнѣхъ властей.

— Доходу зъ концерту въ Станиславовѣ, даного дня 5 серпня с. р., було 309 зр. brutto. Зъ того по-крыть комитетъ мѣсцевый выдатки въ сумѣ 238 зр. 20 кр., а въ чистого доходу зложивъ: 1) на фондъ академиковъ-турристовъ 30 зр. 2) для бурговъ с. в. о. Николая въ Станиславовѣ 20 зр. 40 кр. и 3) для бѣдныхъ учениковъ рускої гімназії у Львовѣ 20 зр. 40 кр. — Станиславовъ днѧ 15 серпня 1884. Дрѣ Бучинскїй, Дрѣ Окуневскїй, за-говарує. — Въ Станиславовѣ зъ концерту въ Станиславовѣ, даного дня 5 серпня с. р., було 309 зр. brutto. Зъ того по-крыть комитетъ мѣсцевый выдатки въ сумѣ 238 зр. 20 кр., а въ чистого доходу зложивъ: 1) на фондъ академиковъ-турристовъ 30 зр. 2) для бурговъ с. в. о. Николая въ Станиславовѣ 20 зр. 40 кр. и 3) для бѣдныхъ учениковъ рускої гімназії у Львовѣ 20 зр. 40 кр. — Станиславовъ днѧ 15 серпня 1884. Дрѣ Бучинскїй, Дрѣ Окуневскїй, за-говарує.

— Въ Станиславовѣ отворена въ Доброво-дахъ, вѣс поїйтѣ збаракомъ. Станиція складається зъ одного постенія-пра, З жандармомъ до службы и 1-ого до контролъ худобы.

— За публичне наслїдие засудивъ трибуналъ окружнаго суду въ Ришовѣ трехъ паробковъ въ Пере-вороса на 6, 4 и 3 тиждни арешту за звѣтину нашимъ читателямъ дробну бійку съ жидами на лат. Великденъ сего року.

— Въ Монастырскахъ зъявилася д. 16 серпня громада вовківъ и пожерла у монастырскіхъ рѣ-ніківъ колька овецъ.

— Проф. Володимиръ Антоновичъ зъ Кіїва пробуває теперъ въ елисаветградокъ уїздъ и займається розкопкою кургановъ. Мѣжъ знайденими пред-

представляючу мужчину, походача по думцѣ проф. Антоновича зъ періоду т. зв. фальчного культу.

— Атлантическій морѣ въ перекладѣ на французскій языкъ п. Ленъ Леже въ однѣмъ величезномъ томѣ підъ заг.: „Chronique dite de Nestor traduite sur le texte slavon russe avec introduction et commentaire critique par Louis Leger, professeur à l'École de langues orientales vivantes. Paris, Ernest Leroux éditeur. 1884“. Перекладчикъ „Літоописа Нестора“ п. Ленъ Леже двайцать лѣтъ занимавъ студию тов. Літоописа, а печатанье юи тревало чотири роки.

— Аласка для масонівъ. Конгрегація інквізиції въ Римѣ засудовидала на одинъ рокъ недавно въдану папську було, екоомунікучу масонівъ (вольномухъ) цѣлого світу. Конгрегація, зваживши, юто межъ масонами можуть заходитися многи забламученія, дала имъ речинецъ до поправы до 20 цвѣтна 1885 р. Духовенству поручено гравереніемъ въ тѣмъ часѣ масонамъ давати розг҃рѣшень.

— Именованія. Совѣтники судовъ Людвікъ Мутц (Mutz) зъ Львова и Емундъ Гецлінгеръ зъ Черновець іменованіи совѣтниками въмшого суду у Львовѣ. Совѣтникъ Губертъ Фрайбергеръ въ Пере-ышевиши одержавъ титулъ и характеръ совѣтника апелляційного.

— Станиславъ Собескій, бувшій професоръ гімназії въ Тарновѣ, Новомъ Сапчу, въ нѣмецкому у Львовѣ, а потому директоръ гімназії Францъ-Іосифа у Львовѣ и въ Ришовѣ, авторъ колькохъ книжокъ для шкільного ужитку, умеръ сини днії въ Варшавѣ, де въ послѣднїхъ рокахъ пра-цювавъ якъ журналістъ и повѣстеписатель.

— Неофітика. Минувшого тиждня въкроєтилась въ церквѣ о. Юра у Львовѣ 19-їтна жіодовочка Хайди Барашъ зъ-підъ Буска и получила імя Аниа.

— Українська трупа драматична М. Старницкого го-стила поїйтднѣмъ часомъ въ Воронежѣ и дала тамъ 16 представленъ, поїйтднѣ 14 (26) липня. Дніемъ впередъ було дане представленье въ користь бѣднѣйшихъ артистовъ трупи. О тѣмъ представленю юши газета „Донъ“: „Грана була малоруска штука Стороженка „Гаркуша“... Артисты грали дуже добре... Трупа п. Старницкого має у Воронежѣ такій усіхъ, якого доси не має іній театръ: на вѣхъ 16 представле-въяхъ каса була повна. Але жъ и овації, якими публіка нагородила пн. Заньковецку, Кропивницкого, Садовскаго и всю трупу, — рѣдко дostaються артистамъ. Публіка въкликавала кожого артиста поодиноко и всѣхъ разомъ якъ юто разбѣвъ; въкликавань не було-бы кінца, коли-би не погасивъ огнѣвъ на театрѣ, — але и въ темнотѣ юто довго проносилися клики: „Заньковецка“, „Кропивницкій“, „Старницкій“, „всѣ!“ Въ першомъ актѣ публіка піднесла пн. Заньковецкїй на бѣдлі подушцї коралеве ожерелье и роскошнїй букетъ цвѣтівъ, украшений рожевими лентами, а по представленю вѣнокъ зъ рожъ и безмертникомъ на зеленой акоамітнѣй по-душцї съ надписю „Заньковецкїй — Вороніжъ, 25 липня 1884 р.“ Кропивницкїй добрається въ Збіль актѣ лавровый вѣнокъ и пречуднѣй въ аксамитнѣй оправѣ альбомъ для письма, золоте перо и золотий оловецъ. На послѣднє представлене дано дарунки артистови Садовскому и артистцѣ Барілотті.

— Въ Печеңжинѣ отбудеся днѧ 13 (25) серпня о год. 10 передъ полуднемъ въ будынку школи-нѣмъ загальнѣй Збіль товариства пчольничо-огородничого отѣлу коломыйскаго, на котрый за-прошуємо всѣхъ П. Т. членовъ, любителівъ пчольництва и огородництва. — За зарядъ отѣлу товариства: Гр. Кулчицкій, заст. предѣдателя; К. Шлемкевичъ, секретарь.

— Де кухтъ до патынъ? Ся приповѣдка приходить намъ на гадку, коли мы въ „Русской Радѣ“ для селянъ, редакторъ п. М

битъ зъ поважнаго Института (Народного Дому) бѣзъ заѣзднаго а може и коршу⁴. Ну, даруйте, п. Михайлѣ Вѣлоусе, редакторе „Русской Рады“, — але мусимо Вамъ вже сказати, що якъ колись „була“ Грица премудрый родомъ зъ Коломою⁴, такъ теперь зновъ въ своямъ родѣ „премудрый“ на цѣлу Коломою цѣла Галицка Русь Васъ мусить признati!... А ты, патротична молодежи руска, не зважай на тое болото, которымъ тебе хотятъ обидти всяки лицемѣры и псевдо-патроты, — безъ того у насъ не обойдеся, — а иди дальше путемъ правды и науки, а путь твою въ службу народну нехай присвѣту любовь, горяча, безконечна любовь родного, бѣдного, пониженнаго народу руского! Не бойся, працу твою, ширбть, прихильность и любовь твою до руского народа — признае каждый Русинъ, и неписменный и интелигентный, и якъ на сегордній вандробцѣ отрѣтила ты всюду, и въ селянскѣй хатѣ, и въ дому священника чи урядника руского, щире, сердечне принятие, — такъ отрѣтишъ его всюду и тогдь, коли выйдешъ не на прогульку, а на постоянну працу мѣжъ народомъ! Нехай себѣ, кого се бавитъ, „претас 80 миллионовъ“, а ты, патротична рука молодежи, працей и працю безъщущно надъ тими миллионами, що маєшъ около себѣ! На тебе, руска молодежи, наша велика надѣя!

Холера въ полу涓нѣй Франції. Въ Марсилії было 14 с. м. 45 случаевъ смерти, зъ тыхъ 20 на холеру. Въ Естъ били 2 случаи, въ Арль, Ги-жант и Сетъ по 3 а въ Пернини 6 случаевъ смерти на холеру. Въ Сетъ хотѣвъ священникъ мимо заказу мера отправити велику процесію по мѣстѣ. Полиція однакожъ не хотѣла сего дозволити, зъ чого повставъ въ мѣстѣ такій разрушъ, що треба було ажъ уживати войска. Полиція при помочи двохъ компаній войска загнала людей зъ процесію назадъ въ церковь, и дооперва приказала поволи разходиться. Въ Тулонѣ били тогожъ днія лишь два случая смерти на шесть случаевъ занедужання на холеру. Холера появилась дальше въ департаментѣ Дромъ, оттакъ въ північній Италії а навѣть вже въ Браплѣ, де на корабли „Таврусъ“, що приїхавъ зъ Марсилії бувъ одинъ случай смерти на холеру. Въ північній Италії показалася холера въ слідуючихъ мѣсахъ: въ Вентимії 16 с. м. бувъ одинъ случай смерти на холеру, въ Туринѣ 4, въ Порті Маріціо 2, въ Парі 3, въ Масса-Каррара 1, Кампобассо 13 случаевъ занедужання на холеру а 4 случаи смерти.

Щеплене скаженини. Отъ часу, якъ дрѣ Єнеръ открывъ случайнымъ способомъ щеплене босы и отрашии доси хоробу замінивъ на легку лиши и переходову горячку, старалися люде въ многихъ іншихъ слабостяхъ, которыхъ причини ще були незвѣстні, забезпечитися въ подобній способъ черезъ щеплене а властиво черезъ переношене давної хоробы зъ хорого организму на здоровий. Але позадъ таке щеплене хоробы бѣ разу на людокомъ организму було небезпечнѣмъ, то роблено таки досвѣдами на звѣрятахъ. Особливо сильно займався такими досвѣдами Люї Пастеръ, ославивъ звѣстній теперъ вынаходець щеплене скаженини. Вже давнѣйше удалось було ему черезъ переношене хоробливої матерії у звѣрятъ, якъ н. пр. книгосушу у рогатихъ худобы, ослабити ѹа матерію такъ, ѹо она перенесена на послѣдокъ на здоровий организму заражувала ѹе вправдѣ звѣрята, але они вже не гинули, лиши переболѣвшіи ставалися вже безпечніми бѣль даїшої хочь бы и якъ сильної заразы. Поступаючи дальше на дорозѣ сихъ разсвѣдѣвъ, звернувшись Пастеръ свою увагу на скаженини и пробувавъ щепленемъ єї, забезпечити ѹе неї всякий другій организму звѣрячій. Звѣстно, ѹо у скаженого пса находиться скаженини звѣчайно въ пїнѣ, ѹо которою черезъ укушене и други звѣрята казяються. Але не завсѣдѣ есть она въ пїнѣ; найпевнѣйше и у каждого н. пр. скаженого пса мусить она бути въ страженю хребтовомъ. Зт отсї отже бравъ звѣчайно Пастеръ скаженини до своїхъ разсвѣдѣвъ и робивъ ѹе въ слідуючій способъ. Набравши зараженої матерії зъ страженя скаженого пса, защепивъ ѹа крѣикови, а коли сей сказився, дні бравъ знову зъ него матерію и щепивъ ѹа другому

Вѣсти Аепархіальни.

Зъ Епархії Перемышлької.

Презенты получили оо. 1) Подолинській Філімонъ на парохію Лазы, дек. ярославскаго, 2) Стецишин Алек. на парохію Залѣска воли, дек. ярославскаго, 3) Вишневській Ник. на кап. Болестрашчій, дек. перемышльского, 4) Гелиополь Алек. на капеллію Коровники, дек. перемышльского.

Каноничну институцію получили въ слідствіе добровольної замѣни оо.: Теофіль Калужницкій зъ Баранчичъ на парохію Загбрѣ, дек. бѣльковецкаго и Маркіль Крѣницкій зъ Загбрѣ на Баранчичъ, дек. самборського.

Переписка Редакціи и Администрації.

Всч. о. I. M. въ Бах. Належатись буде намъ 50 кр. — Вп. Ц. Письма Ваша получили такъ позно, ѹо скорѣе годъ було умбогти. Дякуємо за ласкаву память.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (74—?) поручав

препараты зъ гумы и выробы кавчуковій для потреби хирургичныхъ и іншихъ подбнныхъ.

ПОШУКУЄСЯ ДЯКО-УЧИТЕЛЯ

знаючого добре
ритуаль и потній спѣвъ
при однокласовій школѣ, оплачуваної самими селянами въ роїній квотѣ 100 зр., до того ѹть кожного дому по гарніцеви осузыбожа, выгодне помешкане и опалъ. (1—2)

„Скошений цвѣтъ“

образокъ зъ галицкого житя

Василя Барвѣнка.

Цѣна 1 зр., съ пересылкою 1 зр. 20 кр.

Достати можна въ адміністрації „Дѣла“ або въ книгарніи Ставроцигійской.

Можна набути у накладника,

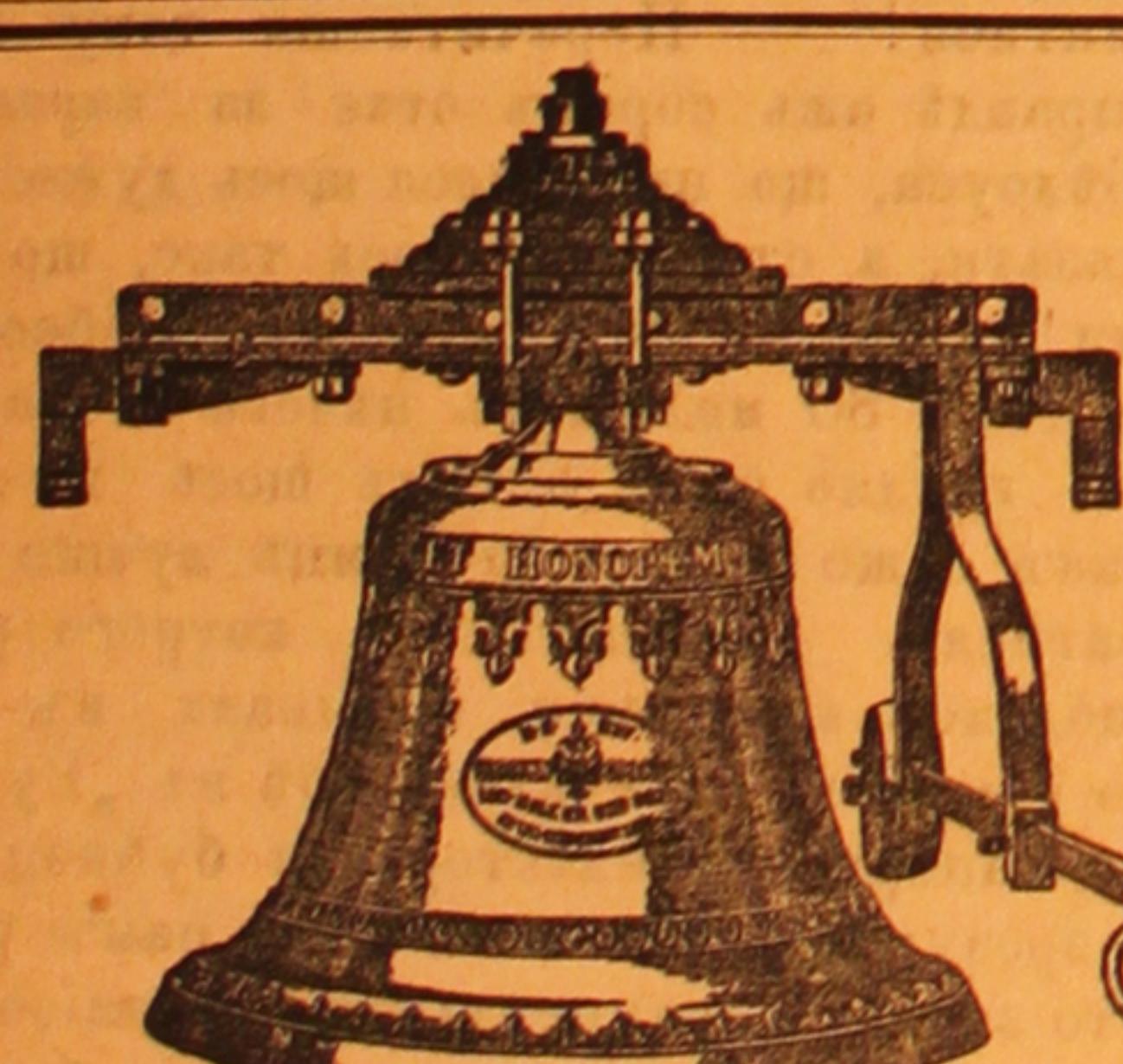
prof. Володимира Шухевича (ул.

Куркова, ч. 26) або замовити че-

резъ редакціи рускихъ часописей.

Цѣна примѣрника 80 кр., съ пе-

ресылкою 85 кр.

Цѣ. кор. надворна отливария дзвонівъ и металю
Петра Гильцера въ Винеръ - Найштадтъ (Peter Hiltzer in Wr.-Neustadt) 989 (17—24)

поручався для замовленъ дзвонівъ всякимъ величини и звучности. За попередъ означеній звукъ або чисто-гармошній акордъ цѣлого по-
дзвону гарантується.

Гармонійный подзвонъ дзвонівъ припестольныхъ съ чи-
стымъ сильнимъ звукомъ:

Этъ срѣбно-бѣлого никлю: Зъ альпакка и мосажу:

1 подзвонъ съ 4 дзвонками 15 зр. | 1 подзвонъ съ 4 дзвонками 10 зр.

1 " " 3 " 12 зр. | 1 " " 3 " 8 зр.

Тая отливария существуетъ ѹтъ 1838 року и доси вилна 3946 бѣльшихъ

дзвонівъ въ вазѣ 1,080.370 килогр. — Сплата такожъ на раты.

Выдавецъ и редакторъ: Іванъ Белій.

крѣикови, зъ другого третому, и т. д. Показалося, ѹо симъ способомъ не только скаженина ставалася сильнѣю але и часъ, въ котрому казалося заражене звѣрь, ставалася чимъ разъ ко-
ротшій. Зовѣтъ противно показалося съ малпою.

Заражена скажениною перша малпа сказилася по 11 дніяхъ. Пастеръ взявъ зъ неї скаженини и защепивъ на другу; друга сказилася въ тоймъ часъ. Але вже трета заражена скажениною другою сказилася дооперва въ 23 дніяхъ, че-
тверта ѹо познѣйше и т. д., а скаженина такъ слабла, ѹо коли защепивъ єї крѣикови зъ малпи, ѹо дооперва дуже позно сказилася, крѣликъ вже не згібъ, лиши занедужавъ. Зъ сего такъ приготовленого крѣтика бравъ дооперва Пастеръ скаженину зъ стрижена хребтового, а именно зъ той части, ѹо лежить въ шїй, и щепивъ нею побѣ. Показалося теперъ, ѹо такъ щепленіи псы були зовѣтъ безпечнѣ отъ всіхъ скаженинъ. Чи ихъ покусавъ якій-небудь другій скаженинъ чи Пастеръ заразивъ ихъ найсильнѣю скажениною, ѹо одержавъ зъ крѣтика въ споїбѣ вище описаної, щепленіи псы нѣ-
го не вадило; скаженина хочь бы найсильнѣю ѹа ихъ не чѣпалася. Пастеръ робивъ свои розслѣдѣ переда францускою комісіею, которую визнано-
чило було министерство просвѣти, комісія признала сї розслѣдѣ зовѣтъ удачными. Сї розслѣдѣ признали такожъ и лѣкарь теперъ на звѣздѣ въ Копенгагѣ за дуже великою вагою, ѹо тымъ однажды застеженемъ, ѹо не можна ихъ буде уважати за впновѣ удачнѣ, наколи ѹть часу за-
щепленія не промине хочь одинъ роїкъ. Доси по, на которыхъ роблено розслѣдѣ вправдѣ зовѣтъ здоровї, хочь вже минуло ѹть часу щепленія 2½ мѣсяця, але кто знає, ѹо скаженина не стане може познѣйше зѣлати. Допустѣмъ однакожъ, ѹо розслѣдѣ Пастера на посаѣ були зовѣтъ удачнѣ, то не доказано ѹе однакожъ, ѹо щепленіе скаженина на людяхъ забезпечи-
бъ ихъ и. пр. ѹть укусенія скаженого пса. Все таки суть тѣ розслѣдѣ великою ваги и може першимъ почткомъ важного открытия, ѹо познѣйше колись ста-
нется спасительнѣмъ и для людокомъ здоровїя.

Лѣбдій вѣсти. Цѣсарь подарувавъ комітетамъ церковныхъ: въ Кобильниці рускїй, повѣта цѣ-
шановскаго, 100 зр., а Покропивнїй, повѣта бѣ-
режанскаго, 200 зр. на будову церкви. — Мѣсто Дукля надѣлило п. судію Льва Глушкевича по-
четнѣмъ горожансьтвомъ. — Згути закупили собѣ въ Римѣ ѹль чужими именемъ яко сему вже „резиденцію“ палату Чикари за 400.000 франківъ. — Бувшій адмираль марини бар. Пекъ (Pöck) небезпечно захорувавъ. — Цѣсарь дару-
увавъ громадѣ Увінн, въ повѣтѣ бродскому, 100 зр. на будову церкви.

Вѣсти Аепархіальни.

Зъ Епархії Перемышлької.

УЧІТЕЛЬ ДОМОВІЙ

Русинъ, съ колькальтою практикою
глядити лекціи на сель-
въ рускомъ домѣ. Лекцію та-
ку може обнати на часъ необме-
женый. (1—3)

ДЫМЪ,

повѣсть Ів. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 50 кр.

Достати можна въ адміністрації „Дѣла“ або въ книгарніи Ставроцигійской.

Родичъ,

котръ хочуть умѣстити свои
дѣти на станції ѹль отцѣв-
скою опкою ту у Львовѣ, зволя-
ти удастся або до Дирекції ц.
академичної гімназії (Домъ Народный), або до пана Флоринського, улица
Коперника ч. д. 9. (де телеграфъ). (1—2).

K. Диккенса

Новорочнїй Дзвоны

Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Достати можна въ адміністрації „Дѣла“ або въ книгарніи Ставроцигійской.

Машинистъ

съ практикою, съ похвальними
свѣдоцтвами, нежонатый

глядити посады

въ краю або за границю, при
якому-небудь занятю машиною.

Условія просить подавати на
адресу

Станисл. Спирідовичъ

машинистъ, въ Маріямполі коло
Станиславова, Галичина.

(Дальше буде)

Складъ фабричній красокъ, лякеровъ, покостовъ, про-
дуктovъ хемичніхъ заразомъ и торговли матеріаловъ

I. Списъ жертвъ зъ комітетовъ мѣщавыхъ Архіепархії
Львовскїй надбесланыхъ до комітету центрального въ
рістъ фантової Лотерії на дѣюче военспіталіще въ Н-
ремышль за часъ ѹтъ 21 мая до 31 липня 1884.

Імена П. Т. Надбесланыхъ

	Ім'я	Вік	Пол	Громада
І.	Сѣрко зъ Гаївъ старобродокъ			
І.	Левицкій зъ Коршова			
І.	Добрянський зъ Соколівки			
І.	Даничекъ зъ Закомарі			
І.	Воевудка зъ Зеленої			
І.	Дольницкій зъ Станиловичка			
І.	Пытлякъ зъ Стремильча			</td